

Істина та казуаше: Но Он го не вѣрѹвахъ и дѣлъ: войстиннъ тоа чловѣкъ є полѹделъ, и дрѹжа го занъ и гладенъ три дни. На третій же день, дойде мъ при него, и рече мъ: Огладнели мажъ, да ти да да гдѣшь; И Онъ рече: И що имашь да ми даши; Она мъ рече: рыбы оправжены. И Онъ рече: Опакъ извѣскна и рече: Сосѣди Христіане, Още го дрѹбѣсъ. Онъ сыромахъ рече и: молчи, О жено, не шемъ єдинъ путь да продумамъ такова слово. Тога жена даде мъ, и ідѣ отъ Онаа рыба. И като се нааде, и: Молимъ те, О жено, развежи ме. А Она мъ помнишь ли Още Онаа рыбы; И Онъ сыромахъ смѣшише да продума за рыба, и рече, не знамъ що ашь, и какви рыбы са Оніа.) И тога Она развѣго, и рече мъ: мажъ, ты не си лѹдъ, и сичко то що си рекла, истинно є: но защо ты не хѹлеше само и тѣ жены, но и добры те; Азъ ти дѣмахъ: мажъ, брдѣй хѹли Обицо жены те, и молчи, а ты всегда ги хѹсъ и дѣмаше, защо, ако имахъ таквамъ лѹкава и зла вѣлъ, шехъ да я оубїемъ, и шехъ да и Отрежемъ носъ ножка. За тога прочее ти направихъ и азъ това, го виде, и да се не хвалишь вѣчъ, защо ще побѣжены тѣ.

Тоа примѣръ казавши жена та странномъ рече мъ: Прочее що то ти казахъ, имашь ли го писано на тега та си; а Онъ рече: нити єдно такова имамъ написано. Тога Она мъ рече: О чловѣче, всѣ се трусь, и тичешь да постигнешь не постижимо то: защо вѣрой никогда неможе да разумѣе женски телукавства хитрости. И тога странный, слѣдъ това слово жанско, рѣстана, и сичко то, що то беше написалъ за жены тѣ,